

{ אז נדברו }

פרשת ויקהל פקודי תשפ"א | גליון מספר 505 | לסדר: "החודש הזה לכם ראש חדשים"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

החברותא היחודית שהקב"ה בכבודו ובעצמו "סידר" אותה...

בפרשת השבוע אנחנו פוגשים את החברותא היחודית שהקב"ה בכבודו ובעצמו סידר אותה... **בצלאל בן אורי ו-אהליאב בן אחיסמך!!!** ורש"י מדגיש שלמרות שבצלאל הוא משבט יהודה שהוא מגדולי השבטים, ואילו אהליאב היה משבט דן שהוא מהירודין שבשבטים מבני השפחות, למרות זאת בשביל מלאכת המשכן הם חברותא מצויינת... למה??? לקיים מה שנאמר "ולא ניכר שוע לפני דל..." **אבל באמת צריך להבין:** סו"ס למה??? נכון שלפעמים ניתן לשדך גם בין שני ניגודים... אבל סו"ס כשקובעים חברותא... בודאי עדיף לכתחילה לקחת שני אנשים שמתאימים ושונים אחד לשני? למה בכונה הקב"ה לקח דווקא את בצלאל שהיה מיוחס בתכלית היחוס עד מרים הנביאה... ולחבר אותו עם אהליאב בן אחיסמך משבט דן??? **ואולי הביאור בזה הוא כך:** אל תשכח שבצלאל הוא **נכד של חור!!!** ואנחנו עדיין בתוך השנה לפטירתו הטראגית של חור... חור היה נביא ה' והוא הוכיח את עם ישראל על חטא העגל... ועם ישראל קמו והרגו אותו...

וסליחה על השאלה: מי הרג אותו?? בעצם מי יזם את חטא העגל?? מיכה משבט דן... חטא העגל היה איכשהו מיוחס לשבט דן יותר משאר שבטים... **והנה!!! כעת הם נפגשו!!!** עומד לו בצלאל נכדו של חור שהוא זה שעמד בפרץ והתריע שלא יחטאו בעגל מצד אחד!!! **ומאיך** עומד אהליאב בן אחיסמך שהוא העומד מצד שבט דן... **ושניהם!!!** שניהם כעת בשיתוף פעולה הדדי עוסקים במלאכת המשכן לכפר על חטא העגל... **צריך פה את שניהם!!!** צריך פה מצד אחד את בצלאל שמייצג את החסידים ואנשי מעשה שאומרים "אשרי ילדותנו שלא ביישה את זקנותנו" ומאיך את אהליאב שעומד מצד שבט דן שמייצג את הבעלי תשובה שאומרים: "אשרי זקנותנו שכיפרה את ילדותנו" ושניהם!!! בצלאל אהליאב... שניהם אוחזים ביריעה... שניהם אוחזים בקורה שכעת בונים אותה... **ואלו ואלו אומרים: אשרי מי שלא חטא, ומי שחטא ישוב ומחול לו.** הנה... בשביל זה אנחנו כאן... אנחנו פה בשביל לבנות את בית הבחירה לכפר על עוונותינו...

שמעתי וורט נפלא על דרך הדרש: מה היתה חלוקת העבודה בין בצלאל ואהליאב?? סו"ס שניהם הרי עבדו ביחד... אז בכל זאת מה הוא עשה ומה הוא??? **אולי אפשר לומר על דרך הדרש:** בצלאל כולו בצל קל!!! כל כולו אש להבה... בצלאל מתחיל... מתחיל לבנות את המשכן עם כל הברען... בונה... מנסר... דופק עם כל הלב... אבל רגע... עד כמה? איפה להפסיק??? איפה צריך לעצור?? מה הם המידות המדויקות??? אוהו... זה כבר התפקיד של אהליאב משבט דן!!!

הרי קיי"ל בתחילת פסחים: שכל האומר דונו דיני הרי הוא משבט דן!!! כי שבט דן צמוד לדין!! שבט דן יודע מתי **סוף** זמן ק"ש... מתי **סוף** זמן תפילה!! (בצלאל לא יודע מתי סוף זמן ק"ש... בצלאל יודע במקרה הטוב מתי יראוך עם שמש...) כן... היות ושבט דן מתוקף תפקידו הוא מאסף לכל המחנות... אז הוא צריך להכיל את היהודים החלשים שאי אפשר לצפות מהם יותר מהמינימום... לכן הוא צריך חייב לדעת מה שורת הדין!!! עד כמה אפשר למתוח את החבל וזה לא יקרע...

וזו אולי חלוקת העבודה בין בצלאל לאהליאב עכ"פ על דרך הדרש... בצלאל מתחיל לנסר את הקרשים עם כל ההתלהבות... ואהליאב פתאום אומר לו עצור!! סטופ!! עשר אמות אורך הקרש ולא יותר... בצלאל מתחיל לנסר את הארון וכל כולו לבת אש... ואהליאב עוצר אותו... עד כאן!! יש מידות!!! אמתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו... בצלאל מתחיל להתפלל... ואהליאב עומד עם שעון... להזדרז... עוד מעט סוף זמן תפילה... והחברותא הזו היא החברותא הכי אידיאלית בעולם!!! השילוב המנצח שביניהם הוא ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל...

אבל בשביל זה צריך שבצלאל ידע להעריך את אהליאב ואהליאב ידע להעריך את בצלאל...

וזה לא קל!!! לכל קהילה יש את הבצלאל שלה ואת אהליאב שלה... והחכמה הגדולה היא לדעת לעבוד בכוחות משותפים!!! הבצלאל יעמוד ויתריע איך זה יכול להיות שבקהילה שלנו יש כאלו שיש להם פלאפון מוגן... זה ממש חטא העגל... ואז מגיע אהליאב של הקהילה ואמנם הוא מסכים עם בצלאל... מגבה אותו... הוא צודק!!! טוב שיש לנו בצלאל שתובע שלימות בלתי מתפשרת... אבל בשלב מסוים אהליאב אומר לבצלאל סטופ!!! עד כאן... בסופו של דבר הקב"ה רוצה גם את הירודין שבשבטים... גם להם יש מקום במשכן... ובצלאל מקבל את הסטופ של אהליאב!!! מצד אחד אהליאב מקבל את התובענות של בצלאל שתובע שכולם יהיו מרוממים בצל קל... אהליאב יודע שלכאן צריך לשאוף ובשביל זה יש לנו צל קל... ומאיך!!! בצלאל יודע שבסופו של דבר במשכן יש גם מקום ל"השוכן איתם בתוך טומאותם..." בסופו של דבר אהליאב בכבודו ובעצמו מגיע משבט דן והוא חלק מהמתמונה!!! ואהליאב מזכיר לו שיש שורת הדין וצריך לדעת להכיל את היהודי הפשוט והמינימלי וככה בשילוב מנצח ביניהם יוצא המשכן...

נכנסים אנו לחודש ניסן!!! מראש חודש ואילך... כל יום הקריבו הנשיאים את קרבנם לחנוכת המזבח... והתורה מקדישה לזה יותר משמונים פסוקים!!! ללמדך שלכל שבט יש את החשיבות שלו... ולתורה חשוב שנדע את זה... שיהיה לנו את הראש הגדול להבין שיש מקום לשנים עשר שבטים... שהם אמנם ניגודים אבל לכולם יש מקום במשכן... וכולם נכנסים בשער אחד!!! לא לחינם התורה מקצה שמונים פסוקים שחוזרים על עצמם דווקא בהקמת המשכן... כדי לחלוק כבוד לכל שבט ושבט... ובכל ה"ב ימים הראשונים של חודש ניסן אנחנו לא נאמר תחנון... בגלל שכל יום יש שבט אחר שמקריב היום וזה ה"י"ט שלו... ואנחנו חוגגים איתו ושמחים איתו למרות שזה לא היום שלנו... זה מסר שמומלץ להתחיל איתו את חודש ניסן!!! ואז נגאל...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

מה הקשר בין פרשת פקודי לתפילת שמונה עשרה...???

יש בחז"ל כמה טעמים למה יש שמונה עשרה ברכות בתפילת י"ח! ואחד הטעמים שמובא בירושלמי הוא לא פחות ולא יותר **כנגד שמונה עשרה פעמים שמוזכר "כאשר ציווה ה' את משה" בפרשת פקודי!!!** כן... אתה מוזמן לבדוק... המילים "כאשר צוה ה' את משה" מוזכר שמונה עשרה פעמים בפרשת פקודי!!! **ובאמת יש להבין:** למה זה מוזכר כ"כ הרבה פעמים?? למה לא מספיק להגיד את זה פעם אחת??? למה צריך להזכיר את זה על כל דבר בנפרד??? וחוף מזה... מה זה בכלל קשור לתפילת שמונה עשרה??? וכי בגלל שזה מוזכר בפרשת פקודי י"ח פעמים... לכן צריך להתפלל י"ח ברכות??? מה הקשר??

והביאור בזה הוא כך:

כשה' ציווה ועשו לי מקדש... ה' אמר למשה שהעבודה הזו **לא מוטלת עלינו** אלא על בצלאל ואחיסמך!! הם אלו שיעשו את המשכן... זו עבודה שלהם... זה תפקיד שלהם!! ומשה אכן ציווה אותם... אמר להם מה צריך לעשות וזהו... עקרונית כאן נפרדו דרכיהם... כל טוב... כשתגמרו את העבודה תקראו לי ואז אני אבא... אבל לא!!!

ז"ל המדרש: **והלך משה ונתן נפשו על כל דבר ודבר, שיעשו כשם שהראה לו הקב"ה, כדי שלא יטעו בו, לכן כתיב על כל דבר ודבר כאשר ציווה ה' את משה, לכן נקרא המשכן על שמו, ויהי ככלות משה להקים את המשכן,** כתוב כאן שמשה היה יכול להעביר להם את המושכות וללכת!! אבל לא!! משה הכניס את עצמו בעובי הקורה, ולקח אחריות על כל דבר ודבר ולא הניח...

זה בדיק מה שקורה בתפילת שמונה עשרה... אני לא מבין: אנחנו מתפללים בשמו"ע ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כ... כ... כאשר דברת... מי? מי? מי דברת?? הרבש"ע בכבודו ובעצמו דיבר!! הקב"ה בעצמו כבר הבטיח שהוא ישוב לירושלים... נו... אז מה אתה רוצה עכשיו?? מה אתה מבקש על זה?? תהיה רגוע... העסק מטופל... זה בידיים טובות... אתה יכול ללכת לישון... **אבל לא!!! אני לא מוותר!!!** אז מה והקב"ה הרגיע את רחל שישבו בנים לגבולם... אבל אני בכל זאת דוחף את עצמי לתמונה... תקע בשופר גדול לחרותנו ושאל נס לקבץ גלויותנו... אני בכל זאת מבקש שאם ירושלים כבר צריכה להיבנות אז ובנה אותה **בקרוב! בימינו!** אני דוחף... דוחף את זה עוד יותר... איכפת לי... אני מבין שאני גם בתמונה... שיש בכוחי לדחוף שזה יהיה יותר מהר... **וככה זה לאורך כל ברכות תפילת שמונה עשרה...** קח איזה ברכה שאתה רוצה, לדוגמה: השיבה שופטנו כבראשונה ויועצנו כבתחילה... מה זה התפילה הזו?? על מה היא מתבססת?? על נבואה מפורשת שהקב"ה כבר מבטיח ישעיה: לכן נאום האדון... הוא אנחם מצרי ואנקמה מאויבי... ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועצייך כבתחילה... ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה!! זה כבר כתוב!! זו נבואה מפורשת שמקובלנו שהקל הנאמן האומר והעושה המדבר ומקיים... ודבר אחד מדברך לא ישוב ריקם... אם ככה... אז למה אני צריך שלוש פעמים ביום להתפלל: השיבה שופטנו כבראשונה... הרי הקב"ה הבטיח וזה בטוח יקרה?? רק מה?? היא גופא!!! אז מה זה יקרה... לכן אני אלך לישון ותעירו אותי כשציון תפדה... לא!!! איכפת לי!!! אני דורש את ציון... אני מכניס את עצמי לנושא!! אני מחכה לזה... מתפלל על זה... אני מנסה לקרב את הרצון האלוקי הזה בכל דרך אפשרית, אם ע"י מעשים וכעת בשמו"ע ע"י שאני מתפלל על זה... (כן... תדע כלל בתפילת שמו"ע... כל בקשה שאנחנו מבקשים בשמו"ע מבוססת על נבואה והבטחה שכבר כתוב בתורה או בנביאים... ואנחנו כעת מתפללים שמה שהקב"ה כבר הבטיח, ש... שזה יקרה יותר מהר... שמהרה תצמיח... וגאלנו מהרה, ותחזינה עינינו... למרות שהקב"ה בלאו הכי הבטיח שזה יקרה יום אחד, אנחנו מכניסים את עצמנו לעניין ורוצים לקדם את זה!!) זה בדיק הקשר בין תפילת שמו"ע לבין משה רבינו בפרשת פקודי!!! כמו שמשה רבינו יודע שהעסק בשליטה... אם הקב"ה נתן לבצלאל ואהליאב תפקיד... אז אפשר להיות רגוע... זה בידיים טובות!! אבל לא!! משה רבינו לא עוזב את השטח!! איכפת לו... הוא ממשיך להיות בעניין מתוך תשוקה להיות שותף ברצון ה'... אותו דבר בשמו"ע... בשמו"ע אנחנו מתפללים על דברים שבין כך יקרו כי הקב"ה הבטיח שזה יהיה... אבל אז מה!!! איכפת לי מזה... ולכן אני מכניס את עצמי לעניין... ומקובלנו שמי שדוחף את עצמו לתמונה הוא נכנס... נכנס לתמונה... רואים אותו שם...

ויום אחד כשהקב"ה יבנה את בית המקדש אז למרות שמקדש ה' כוננו ידיו ית... בכל זאת יהיה שם טביעות אצבעות שלי... כי... כי למרות שהקב"ה הרגיע אותי שהוא כבר מטפל בזה... אבל אני לא ויתרת... והמשכתי להתחנן ובנה אותה בקרוב!! בימינו!! היה איכפת לי ש"גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה!!"!! אם ככה אז המשכן נקרא על שמו של משה וגם כל הגאולה השלימה תיקרא על שמנו... כי מי שנותן את נפשו על הדבר נקרא על שמו...

כבר הוזכר כאן לא פעם שיש קשר הדוק בין מלאכת המשכן למאה ברכות... כי כל הרעיון של מלאכת המשכן שאע"פ ששכינה יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט, אותו דבר מאה ברכות, אע"פ שהשפע יורד מן השמים... אבל ה' מאפשר לי להכניס את עצמי ולהיות שותף של הקב"ה בהשפעת השפע הזה!!! אני יכול במו ידי לסלול עוד ועוד צינורות של שפע חדשים להוריד ברכה לעולם... אני יכול **להבריך** שפע!!! אתה יודע מה זה הברכה באילן???

אני בן אדם חרוץ... לפני ארבע שנים נטעתי עץ גפן ובי"ה הוא הולך וגדל... וחבר שלי רואה את הגפן שלי עושה ענבים והוא מקנא... אוי... אני רק עכשיו ניגש לנטוע... יש לי עכשיו שלוש שנים לחכות עד שיתסיימו שני ערלה... ראיתי כמה חבר שלי עוצב... והחלטתי לשמח אותו... אמרתי לו: מה הבעיה?? אני אברך לך את הגפן שלי... לקחתי ענף אחד מהגפן שלי... הכנסתי אותו באדמה לכיוון השדה של חבר שלי... אחרי חודש חודשיים הופה!!! הענף שלי יצא בתוך השדה של חבר שלי... אמרתי לו: בתאבון... קבלת גפן בת שלוש שנים תוך חודש... חבר שלי כולו בהלם!!! מה... איך בדיק?? מה אתה לא מבין... אני הברכתי לך אותה!!! עוד כמה זמן אתה תראה ענבים... ועוד בקיץ הקרוב אתה תוכל לראות פירות... זו הברכה!!! זה הרעיון של ברכה!!! ברכה זה מלשון הברכה!! אבא שבשמים משפיע שפע... ולפעמים מכל מיני סיבות מגזירת החכמה העליונה השפע הזה מגיע לרשע שטוב לו ואילו צדיק?? צדיק רוע לו... (מה שנקרא הנהגת היחוד) אבל אם אני רוצה... יש לי אפשרות לעשות הברכה!! אני פשוט מתחזק במאה ברכות וככה אני פשוט מקבל שליטה על משק המים!! אני יכול להבריך שפע מלמעלה ולהמשיך אותו למקומות הנכונים... אני יכול להשפיע שפע לכלל ישראל ברוחניות וגשמיות ואבא שבשמים שמח בזה שאני שותף שלו... שאני לוקח את השפע שלו לקדושה... לא לחינם מאה ברכות הוא סגולה לכל הישועות ואכמ"ל...

קבלו אותם!! הם חוזרים הביתה...

עוד מעט החיילים הקרביים שלנו חוזרים הביתה!!! כן... זו התחושה... כמו אחרי מלחמה שהחיילים חוזרים הביתה כולם מקבלים אותם בהערכה ובהצדעה... צריך לדעת שבחורי הישיבות בחורף האחרון עברו זמן חורף שלא היה מזמן מלחמת יום כיפור!!! כן... אבא שלי זוכר עד היום שהזמן חורף שאחרי מלחמת יום כיפור היה זמן חורף חלש בישיבה... הלך קשה... בקושי סחב... והיו שדיברו בשעתו ואמרו: שהסיבה שזמן חורף הלך קשה כי לא היה בין הזמנים נורמלי בגלל המלחמה... כעת בא ננסה להשוות: תחשוב: הבחורים של פעם שהספיק להם בין הזמנים של סוכות בשביל לצבור כוחות לכל החורף... ברגע שלא היה להם את הבין הזמנים הזה אז כל הזמן חורף הלך קשה... לעומת זאת הבחורים של הדור שלנו... זה לא סוד שהם צריכים כל חודש שבת חופשית (חוץ מהיציאות הנוספות...) אז תחשוב שהשנה כל זה לא היה להם... נו... אז איך היה אמור להיראות זמן חורף?? כאפות! על הפנים... ו... ו... ותכליס קול התורה נשמע בעוצמה ועשו שטייגן וישבו ולמדו ועמלו ולא התלוננו... ושרדו שבועות ממושכים בתנאי קפסולה... והנה הם חוזרים... קבלו אותם!!! תכבדו אותם!! ו... וגם תבינו לליבם...

אבל תעשה טובה בחור יקר... אם אתה כבר מתפרק תתפרק בצורה מחושבת... אל תעשה את הטעות שלי... אני, כשסיימתי את ה"א חודש על אמי ע"ה... הייתי כ"כ מסוייט משנה שלימה שכל יום לגשת בתור ש"ץ ולדפוק כל יום בשעה שבע בבוקר... עד כדי כך שבחצי שנה לאחמ"כ התפרקתי לגמרי והגעתי למנין הכי מאוחר לפני סוף זמן תפילה... וחבל!! עד שהתרגלתי לעמידה בזמנים בכת אחת שברתי את כל הכלים ואח"כ עוד הייתי צריך לאסוף את עצמי ולהתנרמל... חבל... **אז אתה תהיה מחושב!!!** סו"ס בשנה האחרונה קרה לך משהו טוב... גילית שיש לך יכולת לשלוט ולרסן את עצמך... לא האמנת שאתה מסוגל לשרוד חודש ימים במקום אחד... והנה גילית שאפשר!! גילית שאתה יכול... אז כעת שאתה יוצא לדור אל תאבד את המתנה היקרה הזו שקבלת בשנה האחרונה... תקח אותה איתך!! זה שאתה כעת מאוד מאוד רוצה להשתחרר... זה לא סתירה שאת הכח והשליטה שסיגלת לעצמך בשנה האחרונה זה נכס שמאוד נחוץ וקריטי להמשך החיים!!!! ואתה יכול לקחת אותו איתך גם לטיול בעצמך!!!! תשתמש בכלי השקול והמדוד הזה... אדרבה... דווקא כשאתה כבר מאוד רוצה לצאת לטיול... והנה... קדימה... יוצאים... דווקא כאן תשלוף את הקור רוח ואת הסבלנות שרכשת בשנה האחרונה ותעצור רגע ותברר: האם אנחנו שקולים??? האם אין פה יציאה פיזיה מידי??? האם אנחנו יוצאים בשעה הנכונה ועם תנאי הבטיחות הנדרשים??

סו"ס עשינו משהו בשנה הנכונה!! התרגלנו להיות מחושבים... לקחת בחשבון כל מיני שיקולים... ובפרט שבשנה האחרונה עשינו הרבה שטייגן בסוגיה של שמירת גופו... הקרבנו הרבה מאוד בשביל לשמור על הבריאות, אז אנא, בית המדרש מחכה לך בתחילת זמן הבא... כלל ישראל זקוק לך!!! תזכור שקדוש שרוי במערך!!! תסע לשלום... תחזור לשלום... ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום... ברוכים הבאים בשם ה'...

שמקשיבים למידע של פרעה שמעדכן על יציאה מהסגר המימיה... היישר לכוננות לקראת המכה הבאה - סליחה... המוטציה הבאה???

אתה קולט?? יש לי פה שאלה מאוד עקרונית!!!!

סו"ס אנחנו כבר בערב פסח... השבת הקרובה זה פרשת החודש... יש לנו כבר מצוות והגדת לבנך... כעת יש לי שאלה עקרונית: האם לפתוח לילד שלי את ההגדה ולהראות לו את עשר המכות שה' הביא על מצרים ואין שלמרות הכל פרעה נשאר עם פיג'מה באמצע הלילה... או עזוב!!!! בשביל מה לפתוח את ההגדה... השנה במקום לפתוח את ההגדה, בא נפתח את החלון!!!! ואני אראה לילד שלי איך הקב"ה מטלטל את כל העולם... ביד חזקה ובזרוע נטויה... ו... ו... וכולנו נשארנו עם פיג'מות... לא זזנו מילימטר!!!! למה להמשיך ללעוג לפרעה?? אולי הגיע הזמן ללעוג לעצמנו... שה' נתן מכה ואנחנו שוב יוצאים המימיה... אני רוצה להצמיד אותך לקיר!!!! אתה מבין על מה אני מדבר או לא?? אנחנו שרים אוטוטו... מי אמר שאוטוטו?? אולי אנחנו כבר בפנים... אנחנו שרים לרבש"ע: זאג שוין...

סליחה: אולי הקב"ה שר לנו זאג שוין... אני בורא עולם כבר אמרתי ממזמן שוין... אני כבר שנה שעברה לביל הסדר אמרתי לכם: ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר!!!! כבר לפני שנה נתתי לכם להבין שאני מנענע את העולם בחזקה, האם זתם מילימטר?? האם קלטתם שאני מקפל את הציוד של העולם ואנחנו לקראת הגאולה השלימה... ואנחנו ממשיכים לשיר לא על ידי מלאך לא!!!! לא על ידי שליח לא!!! רק הוא לבדו... סליחה... מי אמר לך שהקורונה היא מלאך?? מי אמר לך שהיא שליח?? אולי כל הקורונה הזו היא בגדר "ועברתי בארץ מצרים בשנת התש"פ והתשפ"א אני ולא מלאך!! אני ולא שרף!! בינינו... מי שקצת הספיק לאבד אימון בכל הדיווחים הסותרים ובכל המסקנות המתחלפות של מערכות הבריאות העולמיות... קל מאוד להבין ולזהות שזועק מהקורונה הזו שלא על ידי מלאך לא!!! לא על ידי שרף לא!!! רק הוא לבדו... אז למה אנחנו ממשיכים בקנאות להעביר את הכדור לרבש"ע... למה אנחנו מכבדים אותו שהוא יגיד זאג שוין??

אולי הוא מחכה שאנחנו נאמר זאג שוין???

אולי הקב"ה רוצה שנצא!!!! נצא ממצרים!!! נלך אחריו!!!!

בשנה האחרונה הקב"ה מקפל ציוד... משתק את כל העולם ופונה אלינו: אתם מוכנים לבא אחרי?? אל תדאגו... לעושה נפלאות פלאי פלאות יא טאטע יא... אבל בשביל זה צריך יא בני יא... אתם מוכנים ללכת אחרי בארץ לא זרועה ולסמוך עלי??

אני רוצה לעצור רגע ולהסביר: אין בעיה... קבלתי... הפנמתי שה' רוצה לסגור את העולם וה' רוצה שאני

מוטציה כזו או אחרת... מי שרצה האשים את ביבי ואת פרעה... מי שרצה האשים את החרדים - את משה ואהרן.. בקיצור: מי שרצה יכל לברוח לכל מיני נישות ולהסיט את הנושא לאן שהוא רוצה ותכל"ס להישאר תקוע במכת חושך..

אה... פתאום קלטתי את השאלה שלנו!!!! השאלה הזו תפסה אותי... בשבוע האחרון אני כל הזמן חושב על זה... באמת מי אמר שעשרת המכות היה משהו כ"כ דרמטי כמו בציורים של ההגדות ש... ההלו... הרבש"ע שואל "מה נשמע???" והוא רוצה לשמוע תשובה...

אולי לא!!!! אולי הקב"ה אמנם באמת דיבר... היו פה אותות ומופתים!! היה פה עשרת המכות והכל היה... אבל בכל זאת מי שלא התחשק לו להבין עניין היה לו לאן להימלט... היו לו מוטציות... היו לו חרטומים שסיפקו לו כל פעם מחדש עוד כמה מילים נוספות בלטינית שיסבירו לו מה ההסבר לתופעה הנוכחית... בקיצור: מי שרצה יכל לסדר לעצמו את עשרת המכות בראש ולהישאר יחד איתם במצרים...

ועובדה!!!! עובדה שזה מה שקרה!!!! עובדה ששמונים אחוז מעם ישראל לא זזו מילימטר גם אחרי שהם ראו תשע מכות... היה או לא היה???

ולמה זה כ"כ מטריד אותי??? כי תבין... בראש שלנו מבחינה מסוימת הכדור נמצא בידיים של הרבש"ע... אנחנו מרגישים שאנחנו נמצאים בהסתרת פנים... לא!!!! לא רואים את הרבש"ע... אנחנו מחכים לגילויים... להארת פנים... מה שנקרא "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות..."

כן... כולנו מכירים בשנה האחרונה את השיר מתי מתי תמלך אוטוטו... בזו השעה... הנה זה בא יא טאטע יא... כן... כולנו משלבים ידיים נו טאטע... רבש"ע: אנחנו יושבים פה עם הגדה של פסח ורואים פה את כל האותות ומופתים שעשית לנו פעם ונו... יא טאטע יא... מתי מתי מתי?? מתי תמלך?? סליחה אדוני... מי אמר לך שהוא לא פה!!!! הנה... אתה כעת!! כעת ממש בעיצומה של אחת מעשרת המכות... הקב"ה מדבר כעת!! מראה לכולם את היד החזקה כעת!! ואתה יושב ושר מתי מתי מתי תמלך...??!! מה מתי?? מה מתי??

הנה עכשיו!!!! זה כבר קורה!!!! זה כבר שנה שלימה קורה!!!!

לא איינס! לא צווי! לא דריי! ולא פיר!!!! אלא אנחנו כבר שנה שלימה עמוק בפנים... ו... ו... ואנחנו יושבים ומספרים על איזה משוגע אחד שקראו לו פרעה שהוא קיבל מכות ומכות והמשיך להכביד את לבו... עכשיו אתה מבין מה מטריד אותי???

מי אמר לך שאנחנו לא פרעה בעצמו?? מי אמר לך שאנחנו לא נמצאים כעת ועכשיו בעיצומה של אחת מעשרת המכות ממש כפשוטו... והקב"ה כעת ועכשיו מראה לנו את המסות הגדולות אשר רואים עיניך... ו... ואתה יכול להבין עניין... ובאותה מידה לא...?? אתה יכול להיות מהעשרים אחוז המוזרים שהפנימו שהרבש"ע מדבר איתם... או לא לפרוש מן הציבור ולהיות עם השמונים אחוז

יא טאטע יא... טאטע זאג שוין...

בזו השעה...

מישהו שאל אותי השבוע שאלה מרגיזה: כולנו מכירים את הציורים המרהיבים של עשרת המכות מתוך ההגדות של פסח... אתה רואה איך שהברדלס קופץ על איברהים והפיל מרים את מוסטפא עם החדק והסנונית פותחת את התריסים של מחמוד... וכן הלאה וכן הלאה... בקיצור: המסות הגדולות אשר ראו עיניך והאותות והמופתים והיד חזקה והזרוע נטויה... כשאני רואה את הציורים האלו ומנסה להיכנס לסיטואציה... אתה פשוט רואה את הרבש"ע בעיניים!!!! אשר ראו עיניך... טען לי אותו אחד: מי אמר שעשרת המכות היו מרשימות ועוצמתיות כמו שזה נראה בציורים... אולי... אולי... אולי זה היה נראה משהו כמו קורונה... הקורונה הרי היא גם משהו עוצמתי ומאיים בכל קנה מידה... הקורונה הרי היא גם מכה לכל דבר... אבל בכל זאת מי שלא מתאים לו הסיפור הזה ולא מתחשק לו להתייחס לקורונה... יכול להמשיך הלאה את החיים כאילו אין כלום...

השאלה הזו ברגע הראשון קוממה אותי... אמרתי לו: מה הסיפור שלך?? לאן אתה בדיוק חותר... אתה רוצה רח"ל להכחיש את עשרת המכות...?? אתה רוצה לדבר כמו כופר ולהגיד שזה לא היה כפשוטו... עזוב... עדיף כבר שתכחיש את הקורונה... מאשר שתכחיש את כל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל...

אבל לא!!! הוא נזעק: חס ושלום!!!! לא התכוונתי לכפור או להכחיש... אני חותר למשהו אחר לגמרי: סו"ס המציאות היא שעם ישראל ראו אותות ומופתים בעיניים!! גם המצרים ראו עשרת המכות בעיניים!!!!

ותכל"ס... המצריים נשארנו מצריים... ושמונים אחוז מעם ישראל נשארנו במצרים ולא זזו מילימטר מהתפיסה שהייתה להם עד עכשיו... איך?? איך אתה מסביר את זה?? הרי אתה רואה את הרבש"ע בעיניים... אתה רואה בעיניים שלך את עשרת המכות... עיניכם הרואות!!!! אז איך שום דבר לא זז לך?? זו הרי שאלה שאמורה להטריד אותנו... אבל השנה ??? ! ? ! ? השנה קבלנו תשובה... עכ"פ תשובה חלקית... הנה לך!!!! בשנה האחרונה אנחנו עוברים מכה!! הקב"ה דפק דפיקה חזקה על השלחן... נו... ומשהו זז לנו בלב???

שום דבר!!!! בינינו... נכון או לא נכון??

נו... אם ככה... טען לי אותו אחד... השנה הוכח לנו שאפשר לפגוש את הרבש"ע ולהישאר באותה בלטה!!!! אפשר לעמוד מול מכה שהקב"ה מפעיל כח!! מפעיל את כוחו הגדול וזרועו הנטויה ובכל זאת המשכנו הלאה... אם ככה... אז אולי זה גם מה שקרה במצרים... כן... היו עשר מכות... היו אותות ומופתים... אבל בכל זאת!!!! בכל זאת מי שרצה יכל להמשיך הלאה... מי שרצה יכל להסביר שזה

הגיע הזמן שנפסיק להגיד לרבש"ע זאג שוין... כי הכדור ממזמן אצלנו...

עכשיו: אם אתה רוצה בכל זאת איזה משהו מעשי פרקטי שאפשר להיאחז בו... או יותר נכון להתפיס עליו את הנקודה העמוקה הזו...

החיזוק שנדרש מאיתנו בימים אלו: לא לקחת ללב!!!!

שמעת?? **לא לקחת ללב!!!** מה הכוונה???

אני אנקוט בדוגמא מצמררת: לסבתא שלי לפני השואה היו חמש אחיות מעליה מעוכבות שידוך!!! (סבתא שלי העידה שהיא זוכרת שני דברים שהיו לפני השואה בדיוק כמו היום: א. מחלוקת!!! ב. נערות מבוגרות מעוכבות שידוך) מפחיד לומר אבל אותן חמש אחיות של סבתא שלי, לידער לידער... אם הן היו יודעות שעוד מעט בלאו הכי כולם מגיעים לאותו מקום... תסכים איתי שהן לא היו לוקחות ללב שהן נשארו אחרונות במחזור... **אז כעת בא ניקח את זה לכיוון ההפוך:** אם נקח בחשבון שבלאו הכי אוטוטו לעושה נפלאות פלאי פלאות יא טאטע יא... אז לא ניקח ללב אם נשארו אחרונים בתור... אם בלאו הכי לעתיד לבא עתידה אשה שתלד בכל יום וזה הולך לקרות אוטוטו יא טאטע יא... אז יש סיבה טובה לקחת פחות ללב על אי עמידה בקצב החברתי... אם בלאו הכי "אז ידלג כאילו פסח ותרון לשון אילם..." אז אפשר לקחת פחות ללב כל מיני מצבים רפואיים גם אם נכון לעכשיו הם בלתי הפיכיים... סוף סוף הקב"ה כעת באמצע ללחוש לנו זאג שוין... אז שוין... זה לא בלתי הפיך... זה עניין של זמן... אם בלאו הכי אוטוטו ה' שולח לנו את אליה הנביא שתפקידו ל"השיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם" זו סיבה טובה למחות את דמעותיה של אותה אמא על הבן שהתרחק... זה עניין של אוטוטו... ואם בלאו הכי אוטוטו הרי "ושמתי כדכוד שמשותיין ושעריין לאבני אקדח", הרי גם אם מצב העו"ש בחשבון הבנק לא פשוט בכלל... אז יש סיבה טובה לא לקחת ללב... כי אוטוטו... בזו השעה, הנה זה בא... אז לא לקחת ללב!!! זה בהחלט כלי וחפץ שאפשר להיאחז בו די במוחשיות בייחס לדבר הכללי והרחב שה' רוצה מאיתנו בימים אלו... ה' רוצה מאיתנו שנבא אחריו... שנשחרר אחיזה... שנגיד שוין וניתן לו יתברך את המושכות... מה שבטוח ה' יסדר את כל הבעיות וברגע אחד... ואם כבר לא לוקחים ללב... אבל בא ניקח את זה למקום טיפ טיפה יותר מרומם: לקבל!!!! לקבל באהבה... אבא שבשמים אני איתך... לא מתלונן... אחד איתך!!!!

עם הרבה ממתקים ומתנות ודמי חנוכה ופורים שהוא עדיין לא נתן לנו... זוכר את התחושה המעורבת הזו??? זוכר את הטלטלה הרגשית הזו בין משיכה טהורה למשהו טוב שהולך להתגלות כאן... לבין המשיכה מטה מטה ש-די... תן לי להמשיך הלאה בשגרה ולבוסס בבוץ...???

הנקודה!!!

אבא שבשמים בסה"כ רוצה שתבחר במשיכה הטהורה הזו שהציפה אותנו אז בפסח דאשתקד... תן לו להופיע פתאום... תן לו להפתיע... אל תבעט לכל הכיוונים כמו ילד היסטרי שמפחד מהאי וודאות...

לצערנו הרב יש הרבה הרבה יהודים שמאוד מאוד מחכים שהקב"ה יבא ויגאל אותנו... מדובר ביהודים שסובלים והחיים שלהם קשים ומרים והם לא רואים שום קצה תקווה... והתקווה היחידה שנותרת להם זה מתי מתי מתי תמלך... אוטוטו בזו השעה הנה זה בא...

הם כבר מחכים!!! השאלה מה איתך... אתה פה הלשון מאזניים!!! אתה שב"ה מסתדר בחיים... גם אם יש לך פה ושם חריקות... אבל עדיין אתה מבוסס... טוב לך... ואתה ממש לא היית רוצה שמישהו יזעזע לך את הבלטה שאתה עומד עליה והכסא שאתה מתרווח עליו... אתה פה הסיפור!!! האם אתה מוכן לפתוח ראש ולתת לרבש"ע להפתיע אותך...

אתה יודע מה... למה לפנות אליך??? בא נדבר על עצמי... אני כותב את העלון אז נדבר... יש לי במה... יש לי שטעלע... יש לי את המקום להתגדר בו... ו... ו... ואני לוקח בחשבון שפתאום יבא האדון אל ביתי ובבת אחת מלאה הארץ דעה את ה'... יש סיכוי רציני שגיליון אז נדברו אפפססס... לא יודע... לא יודע מה יהיה איתנו... מה שבטוח הרשימת תפוצה במייל בודאי תמחק לחלוטין (ולא בגלל התקפת סייבר... אלא בגלל התקפת דעה את ה') ונראה לך ש-קל לחשוב על זה??? אני מרגיש דובי!!! יושב כעת ומקליד את העלון ומרגיש שאני מחנך את כל העולם... ופתאום משיח בא ואויס קאפעלוטש... רק מה?? אני מרגיע את עצמי שהרבש"ע ידאג לי לשטעלע אחר... רגע ואם לא... אז מה??? נו... אז מה?? אז שלא יבא???

כאן המקום שלי להסכים!!!! להסכים לצאת... לצאת אחרי הקב"ה... להסכים לקפל ציוד וללכת בעיניים עצומות אחרי ה'... מתוך הבנה ש... שאל תדאג... הולכים אחרי אבא שבשמים והכל יסתדר... וזו!!! זו הנקודה שנדרשת ממני, ממך, מאיתנו בימים אלו... להסכים לשחרר... לשחרר אחיזה ולתת... לתת לקב"ה את האחיזה... גם אם אתה לא מבין מה... מה יהיה עם התרגולים והעיזים (כמעשה הידוע...)

קח את הדוגמא מהזוית אישית שהבאתי על עצמי ותקיש אותה אליך... לזוית הפרטית שלך... זה לא קל!!! זה נשמע קצת משעשע... (ושישאר בינינו... זה נשמע שאני כבר אוחז שם... תשכח מזה...) אבל מי שהבין את ההנהקודה יודע שזה בכלל לא פשוט... כי פה אנחנו תקועים!!! הכי קל לחשוב שאנחנו תקועים בדיבורים בבית הכנסת או בשאר חיזוקים נקודתיים... (זהו כמובן גם נכון... ברור שבין היית צריך לסגור את כל שאר הפינות...) אבל מי שמבין עניין יודע שזו ההנהקודה!!! זה הגרעין החזק!!!

אזיז את עצמי... מה?? במה?? במה זה מתבטא שאני אזיז את עצמי??? שאני אתחזק בשמירת הלשון?? שלא לדבר בבית הכנסת? להתחזק בלימוד התורה??? מה... מה בדיוק...?

אז עזוב... לפני החיזוקים הנקודתיים... יש פה משהו הרבה לפני כן... האם אתה מוכן לצאת!!! לצאת עם ה'?? תאר לעצמך שה' באמת מכריז על סיום שית אלפי שנים וה' קורא לך בא... בא איתי... רגע... אבל לאן... עזוב לאן... עזוב איזה חיזוק לקבל... עזוב כעת פרטים... אתה מוכן גם לקפל ציוד... או אתה רוצה להיות האחרון שמכבה את האור???

זו!!! זו הנקודה!!!! העשרים אחוז שכן זכו לצאת ממצרים, הם יצאו לא בהכרח בגלל שהם התחזקו שלא לדבר בבית הכנסת... הם יצאו לא בהכרח בזכות שהם התחזקו בצניעות או בשמירת שבת... (זה בהחלט דבר גדול מאוד וחשוב, אבל לא זו הנקודה שנדרשה מעם ישראל לקראת הגאולה) הם יצאו בזכות אחת ויחידה: שהם הסכימו לקפל ציוד!!! הם הבינו שה' רוצה לצעוד קדימה ולצאת מכאן... והם הסכימו ללכת אחריו... הם הסכימו לשנות תפיסה ולהבין ש... שאנחנו יוצאים מפה... לאן... איפה... איך... לא יודעים... אנחנו עם ה'... לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה...

לעומת זאת אותם שמונים אחוז שכן נשארו במצרים... למה הם נעשו ונשארו שם?? בגלל שהם לא חזרו בתשובה?? בגלל שהם לא קיבלו על עצמם חיזוק בענייני השעה?? **לא!!! יש סיבה אחת ויחידה:**

הם נצמדו לכסא והחליטו שהם רוצים להיות האחרונים שמכבים את האור... ככה?? אין בעיה... באמת נכבה האור במכת חושך והם נשארו שם... בינינו... כמה שהנקודה הזו נשמעת מופשטת... אבל למעשה מאוד קל להבין אותה... בא תכנס שניה אחת לסיטואציה... תאר לעצמך שעכשיו הקב"ה באמת מדבר... ושלא נדע... תאר לעצמך שח"ו מגיע עוד משהו... ופתאום חרטומי ביבי כבר אומרים אצבע אלוקים היא... ואתה מתחיל לקלוט שה' מדבר איתך... ה' רוצה "לסגור את העולם..." תנסה להיכנס לסיטואציה מטלטלת כזו... כן... הרי יום אחד זה יקרה... ה' יום אחד יסגור את העולם... תאר לעצמך שזה מורגש באויר... ואם אתה זוכר התחושה הזו היתה מאוד מוחשית לנו אז בע"פ דאשתקד תכנס לאוירה המחשמלת הזו ותנסה לדמיין את התחושות שלך...

בינינו... נכון התחושה היא לא!!! לא!!! די!!! לא רוצה!! תעזוב אותי!! תן לי לחיות!!! רבש"ע... אני רוצה להתעורר ולגלות שהכל היה חלום... כן... זוכר את התחושות האלו של הפאניקה לפני שנה שמידי פעם צבטנו את עצמנו בתקווה שעוד מעט נקום מהשינה עם הכאבי בטן של הצונט? אבל!!! מצד שני... כולנו זוכרים את תחושת הטהרה שהייתה אז... הרגשנו שקול ה' מנסר בחלל העולם והוא מדבר... והוא אבאלע שלנו... אבא טוב שלנו... ואם הוא מופיע פה פתאום... אז הוא מופיע כמו אבא שחזר מחו"ל

פתאום בא' בניסן בא האדון אל היכלו... זה קרה... ומה באמת קרה???

הסיפור הזה אירע לפני הרבה הרבה שנים... זה קרה ביום כ"ט באדר!!! ביום הזה הגיעה השמועה על מותו של המלך אחז!!! יש לציין שהתחושות היו מאוד מעורבות... כולם הגיבו בחשש... כולם מנסים למשש את הדופק... ולנסות לנחש לאן פנינו מועדות... מה הולכים להיות פה ההתפתחויות...

עד כה המצב היה מאוד עגום!!! בתי כנסיות ובתי מדרשות כבר כמה שנים סגורים על מנעול ובריח!!! יש סגר הרמטי!!! "צור תעודה, חתום תורה בלמודי..." ז"ל רש"י בישעיה (ח) שאהז בתי כנסיות ובתי מדרשות שלא ילמדו תינוקות של בית רבן תורה אמר אם אין גדיים אין תישיים אם אין צאן אין רועה אגרום לו לסלק שכניו... אמר לו הנביא כל מה שאתה קושר התעודה והותם התורה לסתמה שלא תמצא בישראל לא יועיל לך... לבנתיים ישעיה הנביא פתח את מוסדות החינוך במחותרות ובכל מיני מרתפים למיניהם מאימת המשטרה... כמובן שאנחנו זוכים לשינוף פעולה מלא לא פחות ולא יותר מבנו של המלך אחז... הלא הוא חזקיהו שדוחף בכל עוז ותעצומות את עסק התורה ופתיחת בתי כנסיות ובתי מדרשות... אם לא בריש גלי... אבל לכה"פ במחותרות "הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' לאותות ולמופתים בישראל- הם תלמידים שחביבין עלי כבנים יהיו לאותות ולמופתים שתתקיים תורה בישראל על ידם... עיי"ש בישעיה...

והנה!!! ביום כ"ט באדר הגיעה השמועה על מותו של המלך אחז... האם כעת אפשר לצאת מהמחותרות ולפתוח את בתי המדרשות לרווחה?? מוקדם מידי לדעת!! אי אפשר לדעת מי יתפוס את השלטון לידים... אמנם חזקיהו הצדיק הוא בנו של אחז... השאלה כמה סמכויות הוא יקבל וכמה זמן זה יארך...

אבל זה קרה!!! זה קרה יותר מידי מהרה!!! הלווייה התקיימה... ובמעמד הלווייה הכריזו על הכרת המלך החדש יחזקיהו!! ישעיה הנביא הכריז את נבואת ה' המרטיטה: הנה ילד יולד לנו בן ניתן לנו, ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ וגו'... כמו כן באותה לוויה עמד האחייך של אחז- ישעיה הנביא והכריז עוד הכרזה אישמה ונוראה: **שמיום זה ואילך תמה זכות אבות!!!** "ולמרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה, קנאת ה' צבקות תעשה זאת (דווקא קנאת ה' ולא זכות אבות... כן זה עכ"פ לשיטת רבי יוחנן עיין שבת נה... אגב: חשוב להדגיש: זכות אבות אמנם תמה אבל לא ברית אבות) ואז!!! ברגע שכל העם הכריזו יחי המלך במעמד הלווייה... וחזקיהו קיבל לידיו את שרביט המלכות... לפתע!!! באותו מעמד חזקיהו המלך הפתיע בצעד חריג ויוצא דופן שעורר זעזוע ותדהמה בציבור... חזקיהו מתוקף תפקידו כמלך ציווה לגרום את אביו על מטה של חבלים כדי לבזותו... וכדי להעביר מסר חד משמעי שהוא מוקיע את כל ההנהגה שנעשתה עד עכשיו ע"י אביו... ומכאן ואילך ההנהגה משתנה מן הקצה אל הקצה... ההוראה הזו התקבלה בחשש רק... עדיין הכל כ"כ רגיש... עדיין חוששים לגבות את חזקיהו המלך... אבל ימים יגידו זה מהדברים שעשה חזקיהו המלך וחכמים הודו לו...

ומיד!!! על היום הראשון למלכותו של חזקיהו... חזקיהו לא המתין אפילו יום אחד... מיד חזקיהו פתח את היכל ה' לרווחה לאחר שהוא היה נעול!!! ומיד התחיל בהרתת ההיכל והעזרות... מיותר לציין שמאותו יום נפתחו מוסדות התורה לרווחה... זהו... לא צריך לרדת למחותרות... לא צריך לחשוש שמי שישב וילמד ידקר בחרב... לא ארכו הימים ושוב!!! שוב ננעץ חרב בפתח בית המדרש!!! וברגע הראשון... זה החזיר אותנו אחורה... רגע... מה... עוד פעם חוזרים לסגר... עוד פעם מאיימים שמי שיכנס לבית המדרש יקנס בחרב?? **אבל לא!!! הפעם זה לכינון ההפוך לגמרי!!!** חזקיהו נעץ חרב בבית המדרש: מי שלא עוסק בתורה ידקר בחרב... חזקיהו מכריח את כולם לעסוק בתורה... חוק חינוך חובה!!! איזה מהפך של מאה שמונים מעלות... תוך תקופה קצרה כל ילדי ישראל בקיאים בששה סדרים משניות... כל תינוק ותינוקת בקיאים בטומאה וטהרה... לבנתיים יש כעת עבודה קדחתנית במקדש... עובדים כעת סביב לשעון עשרים וארבע שעות ביממה... מוציאים כמויות אדירות של כסף וזהב שקילפו מקירות בית המקדש שנעשו לשם ע"י... מדובר בשכבות ע"ג שכבות של זהב יקר... שאם רק תתן לי מטיל אחד של זהב אני יכול להתעשר... אבל לא!!! את כל הכמויות של הזהב הזה מתיכים ומשליכים לנחל קדרון ומאבדים מן העולם מדין "ולא ידבק בידך מאומה מן החרם..." כי הכל נהיה ע"י... ניתן להגיע לבית המקדש ולראות איך נעשית עבודה מאומצת... הכהנים מוציאים מהעזרה... והלויים מקבלים מהם... מעמיסים ומוציאים מבית המקדש... אתה צריך לראות באיזה שאט נפש ובחילה הם מתייחסים לפיניו הזה... הם מתייחסים לזה כמו איזה נבילה... וישעיה הנביא מספק על העבודה!!! כן... אל תשכח שישעיהו הנביא הוא זה שחידש לנו את הדין שעבודה זרה מטמאת כנידה... "תזרם כמו דוד צא תאמר לו" (גם הפסוק הזה נאמר חלק מנבואה שלימה על דורו של חזקיהו... כי עם בציין ישב וגו')... לא לחינם עובדים פה סביב השעון!!! יש לחזקיהו המלך הטרי משאלת לב להספיק לטהר את בית המקדש **עד!!! עד חג הפסח!!!** שנספיק עוד בחג הפסח הקרוב לעשות קרבן פסח... אבל עם כל הרצון הטוב... ועם כל העבודה המאומצת... **לא!!! לא הלך...** לא הצליחו לגרד ולקלף את כל השכבות של עבודה זרה שהצטברו בהיכל והעזרות... אבל חוץ מזה... יש בעיה עוד יותר עגומה ועצובה... לצערנו ולדאבונו הרב... היות ובתי מדרשות היו סגורים כ"כ הרבה זמן... הרבה מכלל ישראל הספיקו לשכוח חלק נכבד מהתורה... ורוב הציבור כבר לא כ"כ בקי בהלכות טומאה וטהרה הבסיסיים ולא בהלכות קרבן פסח... ובקיצור: לא מספיק מאורגנים לקראת הקרבת הפסח... אבל אל תדאג... עוד מעט יהיה פה מהפך!!! ותוך תקופה קצרה לא יהיה תינוק ותינוקת שלא יהיו בקיאים בטומאה וטהרה... תבא לפה בעוד חצי שנה ותראה פנים חדשות!!! אבל נכון לעכשיו... עד כה שצור תעודה היה חתום!! ובתי המדרשות היו נעולים... זה היה מתכון לעמראצות גמורה... ולא יעזור שחזקיהו יזדרז לטהר את המקדש... תכלס... לכלל ישראל חסר את הידע הבסיסי ואת ההיערכות המינימלית להקריב קרבן פסח... (שאגב: אנחנו צריכים לעשות חשבון נפש נוקב, מה קורה אם השנה בא' בניסן משיח מגיע, האם אנחנו לא נהיה במצב די דומה) **ולא היתה ברירה וחזקיהו המלך החליט לעבר ניסן בניסן!!!** דווקא את זה חזקיהו עשה ורובן לא הודו לו... (למפה?? דכתיב "החודש הזה לכם", זה ניסן ואין אחו ניסן ואכמ"ל...) אבל עכ"פ מה שנעשה נעשה... וכעת ניתנה ארכה נוספת... יש לנו כעת עוד חודש שלם להתארגן לקראת קרבן פסח!!! ושוב העבודה היתה סביב לשעון... חזקיהו שלח פרישים ושליחים בכל גבול ישראל לקרא לכלל ישראל בקריאה של חיבה ואהבה... בוא... בואו לבית המקדש... בית המקדש נפתח לרווחה... כן... זה לא פשוט!!! עם ישראל כעת באופן כללי קרוע ופשוט... אל תשכח שלפני שנים אחדות הגיע סחרוב והגלה את כל עשרת השבטים ונשארו בודדים ממש... ואליהם חזקיהו שלח שליחים בואו... והגיעו קצת יהודים... וחזקיהו שלח אותם לשיעורים פרטיים מזורזים אצל הלויים שביצעו להם הלכות בסיסיות איך נטהרים ואיך מזים... ומה זה קרבן פסח... ליתר בחון חזקיהו הציב את הלויים שהם יהיו השוחטים והמפשיטים... וב"ה לאחר חודש וחצי של מאמץ בלתי נדלה סביב השעון... ב"ה הגיע י"ד בניסן וזכינו להקריב קרבן פסח... להגיד לך שהוא נקרב ממש כהלכתו?? קשה לומר... סו"ס חלק גדול מכלל ישראל עמאצים גמורים בשלב זה... לא נותר לחזקיהו המלך להתפלל לה'... אגב... תקבל את הקרבן פסח אע"פ שהיה בו כל מיני פשלות מחוסר בקיאות כהלכתו... בשביל זה יש לנו פרשת החודש!! אם כ"כ באדר הקרוב פתאום יבא האדון אל היכלו... האם אנו נראה יותר טוב מאותו דור? זה מה שצריך להטריד אותנו בקריאת פרשת החודש בשבת זו!! יידן... להתכונן... פתאום יבא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים...

הערה בונה לבחור ישיבה לבין הזמנים...

תרשה לי בחור יקר לומר לך הערה בונה... ידוע: אחד המוקשים של בין הזמנים, שהוא זמן מועד להתפתחויות של יוכוחים בין ההורים לילדים!!! בזמן האחרון הגעתי למסקנה ש... שאת רוב הויכוחים וההתחכמויות אנחנו כמו דינו מזמנים!!! ולמה?? כי יש לנו איזה יצר הרע כזה לבדוק!!! לבדוק אחד את השני!!! כן... כמו שפותחים את המקרר מידי כמה דקות לבדוק אולי התפתח שם משהו... וכמו שפותחים את המייל לראות אם יש משהו חדש... ככה יש לנו מין יצר כזה לבדוק אחד את השני... הרי אני יודע שההורים שלי לא אוהבים נושא פלוני... אני יודע בדיוק מה דעתם בענייני השקפה מסוימים אבל זה כואב לי!! סו"ס הייתי רוצה שהם כן יסכימו איתי... שהם כן ישנו את דעתם... אז אמנם נכון לחמישים שנה האחרונות לא ידוע לי שהם שינו את דעתם... אבל אולי היום... בא ננסה לבדוק... בא ננסה שוב להציף את הנושא אולי תהיה הפתעה וההורים יזדהו עם הדעה שלי... אז אתה בודק!!! מעלה את הנושא הטעון... ושוב פיצוץ... ואותו דבר ההורים... קל לדבר... אבל מפריע לך אמא יקרה שיענקלה שלך לא כ"כ בקו החשיבה שלכם... ואת מתפללת על זה... ושופכת דמעות ומובטח לך שיום אחד משהו שם יזוז לו בראש (מניסין אישי של אפי) אז אולי נבדוק... אולי זה כבר קרה... ואז אמא יקרה... את שוב פותחת את הנושא הטעון בוהירות... שוב מציפה את הנושא... ושוב פיצוץ... וחבל!!! תבדוק את זה... יתכן שרוב הויכוחים האלו הם מתזמנים... כל אחד מנסה בוהירות להציף שוב את הנושא... ואנחנו סתם מזמנים העכרת אוירה... ואם פתחנו את הנושא הזה... אז אני מרגיש חוב בנפשי שוב ושוב לשפוך קיתון רותחים עליך בחור יקר: אמנם כשהייתי בחור לא הייתי יותר טוב ממך... אבל מה שנכון נכון: ההורים שלך לא חייבים להבין אותך!!! אבל אתה כן חייב להבין אותם... לא כתוב שההורים צריכים לכבד את ילדיהם... ולכן אין מקום לטענה למה ההורים לא מבינים אותי... אבל אתה?? אתה כן מחויב להבין אותם... כן!!! בפירוש... אה... אתה לא מצליח להבין אותם?? אז תשתוק... תעביר נושא... אל תציף אותו... תכבד אותם!!! אגב: אחת הטעויות שצפויות לקרות לבחור ישיבה... בחור מתרגל לפתוח נושאים לדיון בחדר אוכל... כן ללכת לצבא או לא ללכת... כן ללמוד תורה או ללכת לעבוד... זה נורמלי!!! הכל תיאורתי... אף אחד פה לא חושב בריצנות ללכת לצבא או ללכת לעבוד... אבל זה מה שנקרא לדבר בהשקפה... הכל ברמת העקרון... זה שפראך של בית מדרש!! זה שפראך של חדר אוכל בישיבה... אבל כשאתה מגיע הבייתה ואתה מתחיל להתווכח עם אמא שלך בהשקפה כן צבא לא צבא... כן ללמוד תורה או ללכת לעבוד... היא לא מכירה את השפראך הזה... היא מקבלת התקפת לב במקום!!! הילד שלי רוצה ללכת לצבא... לא יעזור לך שתסביר לה שהכל רק בדיוורים... היא לא מכירה את השפראך הזה... אין שום בעיה!!! זה מצוין!!! תעשה את זה עם החרים שלך... תעשה את זה איתי בסמפוזיון... אבל כשאתה מגיע הבייתה אל תתחיל לדבר בשפה הזוה... ובינינו... גם עם אבא שלך תחשוב פעמיים האם לדבר ככה... כי נכון שאבא שלך כן מכיר את השפראך הזה... אבל כשהוא מגיע לבן שלו יתכן שהוא כבר "לא בדיוק" מבין את זה... כשהוא שומע אותך מסביר לך ה"שני" צודק... הוא נוטה להילחץ... ודו"ק...

מאמר מיוחד לחבר שלי בגיל ההתבגרות...

המאמר הזה לא מיועד לכל בחור... זה מיוחד רק לחברים שלי... אלו שאני מבין אותם והם אותי... אנהנו יכולים לדבר בקודים ומי שלא צריך להבין לא יבין... אליכם מיועד המאמר הזה באופן אישי... נקודה למחשבה במיוחד לבין הזמנים... מי שהמאמר הזה לא נוגע יבין לבד...

ובכן: יש לי אבידה שאבדה לי ואני מחפש אותה כבר זמן רב...

מהי האבידה? כשהייתי תינוק קטן היה לי דחף לעשות דברים לבד!!! אני רוצה לפתוח את הבקבוק לבד... למזוג לבד... לקחת לבד מהארון... לצאת לבד מהמיטה... להיכנס לבד... מכיר את זה? כן... זה לא רק אני... כל ילד קטן יש לו את התכונה הזו... את הדחף להיות עצמאי!!! לא רוצה שיעזרו לי... לא רוצה שיתנו לי... רוצה לקחת הכל לבד... רוצה להרים לבד... להרגיש גדול... אני יכול לבד... (וכמובן שאמא צריכה לפעמים לייב עם הילד על זה... כי לא תמיד הוא באמת יכול לעשות את זה לבד... עכ"פ-)

השאלה שלי לאיפה נאבדה לי התכונה הנפלאה הזו??? היום אני יושב לי בספה ומצידי רק תביא לי... רק תגיש לי... רק תמזוג לי... לו היו לי משרתים שהיו מוכנים לעשות בשבילי לא הייתי זז מהמקום (נס שאין לי...) **ואני שואל: איפה נעלמה התכונה הזו שהייתה לי פעם כשהייתי תינוק???** איפה הדחף הבריאה הזה שהיה לי פעם שאני רוצה לעשות לבד כל דבר ואני לא רוצה שיעזרו לי... איפה זה היום?? תכונות זה משהו שטובע בנפש... אז באיזו תחנה זה נשכח?? אולי צריך להתקשר למחלקת אבודות ומציאות של אגד... באיזה מסוף של אגד זה נמצא??

התשובה היא מפתיעה: התכונה הזו לא נאבדה ממני... היא נשארה אצלי בנפש... רק מה??

התכונה הזו כנראה עברה איזושהי מו"ט צ'יה!!!! כשהייתי תינוק קטן היה לי את התכונה והתכונה המקורית!!! הייתי ישר כאשר עשה אותי האלוקים וה' שם לי בתוכנה דחף בריא ונפלא שאני רוצה להיות עצמאי!!! רוצה לעשות... לפעול... לייצר מעצמי... להרגיש גדול... להרגיש שליטה!!! להרגיש שאני מסוגל לעשות דברים לבד לבד... אבל במשך השנים משהו שם השתבש בתוכנה... מה שנקרא "והמה חשבו חשבונות רבים..." כשהגעתי לגיל ההתבגרות התכונה הזו עברה מוטציה... נכנס שם איזה וירוס בתוכנה... והתכונה הזו הוסטה למישור אחר לגמרי לגמרי...

לאן?? לאן זה הלך??

הסיפור הוא כך: השנה שמונה בבוקר ואני ישן... לא בא לי לקום... אני רוצה להמשיך לישון... ואז הגיע תשע בבוקר... ואני עדיין ממשיך לישון... אין לי כח לקום... ואז אבא שלי הגיע וניסה... ניסה להעיר אותי... ניסה לנער אותי... נו כבר... תתחיל את היום... **ואז התעצבנותי!!!** למה אבא מעיר לי?? למה הוא נכנס לי לחיים?? לא רוצה!! אל תגידו לי מה לעשות! החלטתי שאני רוצה **לא** לקום מהמיטה! ואני רוצה לעשות את זה לבד!!! החלטתי שאני לא רוצה לעשות כלום עם עצמי... ואת הכלום הזה אני רוצה לעשות לבד!!! שאף אחד לא ינסה לנער אותי או להגיד לי מילה...

אתה קולט??

לפני עשרים שנה... אני רציתי לצאת מהלול לבד... ואבא שלי קצת חשש שאני אפול ולכן הוא התעקש לעזור לי לצאת מהלול... התעצבנותי... בכיתי... למה אבא עוזר לי?? אני רוצה לבד לבד לבד לצאת מהמיטה... רוצה להרגיש גדול... שאני עושה לבד!!! והנה עשרים שנה לאחמ"כ... שוב אותה סיטואציה... שוב אני שוכב במיטה ושוב אבא שלי מגיע למיטה שלי... **רק הפעם יש הבדל "קטנטון בספור..."** הפעם דווקא אני לא כ"כ רוצה לקפוץ מהמיטה... אדרבה... אני דבוק למיטה... ואבא שלי הוא זה שמנסה פה להקפיץ אותי ממנה...

וגם פה אני מתעצבן על אבא שלי בדיוק כמו שהתעצבנתי לפני 20 שנה... ולמרבה האבסורד אני מתעצבן עליו **מאותו מקום בדיוק!!!** הכעס שלי נובע מאותה תכונה בנפשי!!! אבא... למה אתה מתערב לי...? למה אתה מפרע לי להיות עצמאי?? אם החלטתי שאני **לא** רוצה לעשות כלום אלא להישאר במיטה אז אל תפריע לי... תן לי להמשיך לא לעשות כלום!

אתה מבין את המוטציה הבריטית שקרתה פה??

לפני עשרים שנה רציתי שיהיה לי... רציתי לפעול ולייצר... רציתי להרגיש עצמאי ולוודא שאני לבד יודע לעשות הכל... והנה היום?? **לקחת את התכונה הזו בעצמה למקום הכי שילי שיש** **להיות החלטתי** לא לעשות כלום... אני החלטתי למרוח את היום... וחשוב לי לוודא שאף אחד לא יעיר לי ח"ו ולא ינסה לנער אותי... אני מסתובב בבית וכל הזמן בודק ומרחרח ומוודא שאבא ואמא לא יגידו לי מילה... כי אני עצמאי ואם החלטתי שאני לא עושה כלום!! אז אני עושה את זה לבד!!! **רק שתקלט את עוצמת האבסורד:** כשהייתי תינוק קמתי בעליצות רבה בשעה שש בבוקר ומיד התחלתי לשחק ולהשתולל בקול רעש גדול... אמא שלי ניסתה להרדים אותי בחזרה... נו... תישן עוד קצת... עדיין מוקדם מידי בבוקר... אבל אני התעצבנותי... לא אמא!! אני רוצה לצאת הרגע מהמיטה... כי יש לי תכונה להתבטא!! לעשות!! לפעול!! לייצר!! ולכן לא מתאים לי להמשיך לשכב במיטה (זו אחת הסיבות למה ילדים לא אוהבים לישון...) והנה חלפו להם עשרים שנה ואותו תינוק שאמא שלו לפני 20 שנה רצתה שהוא ימשיך לישון והוא התעצבן והתעקש כן לקום!!! לא עברו עשרים שנה והנה המשגיח הגיע והעיר לי למה אני **לא!!!** לא קם בבוקר... ותנחש איך הגבתי?? התעצבנתי עליו!!! והתעצבנתי עליו **בדיוק מאותו מקום** שהתעצבנתי על אמא שלי לפני 20 שנה...

רק מה?? כשהייתי תינוק רציתי להתבטא!! במה?? **בזה שאני עושה!!!** מייצר... פועל... ואמא שלי רצתה שאני אמשיך לישון ולכן כעסתי ובכתי... עברו כמה שנים... וכעת אני שוב רוצה להתבטא... במה?? אני לא אעשה כלום עם עצמי!!! ושאף אחד לא יגיד לי מה לעשות!!!

אתה מוטיצה או לא מוטיצה??

אתה מוטיצה או לא מוטיצה?? הפחד הנוראי של בחור שאל תגידו לי מה לעשות ואל תכתיבו לי את החיים... **אז בסה"כ אני יושב על התכונה הריאה שאני רוצה להתבטא!!** אני רוצה להרגיש עצמאי שאנחנו נולדנו עם התכונה היחידית הזו... **כעת ישנם שתי דרכים קיצוניות איך לבטא את זה:** או שאני מתעורר בבוקר ומתחיל לזום... לוקח את המושכות לידיים שלי... ומקבל החלטה מה התכונה שלי היום הזה ואני עומד כמו גבר מאחורי מה שהחלטתי ושום פיתוח של מריחת זמן לא יזיז אותי מזה... **זו אפשרות אחת!!! והאפשרות השניה היא:** החלטתי שאני לא עושה כלום עם עצמי... החלטתי שאני כותב לעצמי על הגב "גדר" ושאף אחד לא יפריע לי להיות סמרטוט... שאף אחד לא ינסה להגיד לי מילה על זה שאני סמרטוט... כן... תכבדו אותי!!! אני כבר לא ילד קטן... מותר לכם לכבד את ההחלטה שלי!!! ואם אני החלטתי שאני סמרטוט!! אז אני סמרטוט!!! נא לכבד את הסמרטוטיות שלי... לדרוך עלי רק עם נעלי שבת... נו... עכשיו אתה מבין לאן נעלמה התכונה הנפלאה שהייתה לי פעם שאני רוצה להיות עצמאי

ולעשות דברים טובים... העברתי אותה מוטציה... היום התכונה הזו נמצאת בשבילי!!! איפה?? בזה שהחלטתי שאני **לא!!!** לא עושה כלום! ושאף אחד לא יפריע לי בזה...

אני רוצה להציג בפניך שני משפטים מאוד דומים שנאמרו לי בחיים... מדובר בשתי משפטים מעליבים. תגיד לי איזה משפט יותר מעליב מהשני.

המשפט הראשון: מישוהו ניגש אלי ואמר לי בתקיפות: **אני שולט עליך!!!**

המשפט השני: מישוהו ניגש אלי והעיר לי: **תתחיל לשלוט על עצמך!!!**

כעת תגיד לי: איזה משפט נראה לך יותר מעליב משפיל ומקומם??

אין פה בכלל שאלה... ללא ספק: מי שאמר לי **אני שולט עליך...** זה משפט של דיקטטור עריץ ומדכא שבשניה שיהיה לי טיפה אומץ אני אקום עליו ואשכיב אותו על הדשא... שינוח קצת... ואילו מי שמעיר לי **תתחיל לשלוט על עצמך...** זה בסה"כ הערה בונה שבמקרה הכי גרוע... ההערה הזו אולי הגיעה לי לא בזמן הנכון... **נכון או לא נכון??**

מסכים או לא מסכים??

ובכן: אתה יושב לך בבית בבין הזמנים על הספה ומורח את הזמן... פתאום מגיע צינתוק מאיזה קו נייעס... באותו רגע אתה מתקשר ומקשיב מתחילה ועד סוף... אחרי חצי שעה... שוב צינתוק והפעם מהקו של משרד הבריאות... עוד איזה ריאיון עם איזה יו"ר אגף משהו... אתה יושב באדיקות ומקשיב מתחילה ועד סוף... וככה כל כמה זמן אתה מעביר את הזמן כל פעם עם מישוהו אחר. בקיצור: לא צריך לספר לך... ואז!!! אחרי כמה שעות שאמא שלך רואה אותך מורח את הבוקר כמו סמרטוט... בשלב מסוים היא עשתה את טעות חייה... ויצאה לה פליטת פה: שלוימי. תתחיל להזיז את עצמך... תעשה משהו עם עצמך... או שתלך ללמוד... או תעזור בבית... אוהו... איזה טעות היא עשתה... אתה כמובן נעלבת עד עמקי נשמתך!! אוף... בבית הזה כל הזמן חופרים לי... אומרים לי מה לעשות... מכתיבים לי את החיים... ועצבים... ואכמ"ל...

ואני כעת שואל אותך שאלה פשוטה:

כשהקו נייעס צינתק לך... מה הוא **אמר** לך בצינתוק הזה?? הוא תפס אותך בעורף והודיע לך חד משמעית: **אני שולט עליך!!!** אתה מסכים איתי או לא?? אתה מסכים?? אין בעיה... בא נראה אותך לא חוזר אליו... נראה אותך מקבל צינתוק **ולא!!!** לא חוזר... נראה אותך... אתה הרי תחזור אליו כמו כלבלב שקשור לעמוד חשמל... היה או לא היה?? אל תסכים איתי... תנסה... תנסה לא לחזור... נו... אם אכן ככה... אז כשהקו נייעס מצנתק אליך הוא במילים אחרות אומר לך: **אני שולט עליך!!!** אני פוקד עליך לחזור אליו!!! היות ואני צריך לעשות כסף על על הדקות שיחה שלך אז קדימה כלכלב שלי... להתקשר כעת ומיד... ואתה מקבל את הדיכוי הדקטטורי הזה באהבה... לא ראיתי שנעלבת מהקו נייעס... לא ידוע לי שהכרזת מלחמה על קווי הנייעס... (אדרבה... אם כבר הכרזת מלחמה על מי שהעזי להילחם בהם) והנה... אחרי כמה צינתוקים מכמה קוים שונים שהם כבר קבעו לך שאנחנו שולטים עליך... פתאום אמא שלך כאמור עשתה טעות ואמרה לך בחצי פה: תעשה משהו עם עצמך... ואני שואל אותך: מה אמא שלך אמרה לך במשפט הזה?? האם היא אמרה לך אני שולטת עליך... אני מחליטה עליך... אני מכתיבה לך את החיים?? **ממש לא!!!** היא בסה"כ אמרה לך: תעשה **אתה** משהו עם עצמך... במילים אחרות היא אמרה: אני אמא שלך שאוהבת אותך ואכפת לי ממך ומהמקום הזה אני מעירה לך הערה בונה: אנא... תשלוט אתה על עצמך... כואב לי לראות איך אחרים שולטים על הזמן שלך ושורפים לך את החיים... **אז למען ה':** למה כשהקו נייעס צינתק ואמר לך אני שולט עליך... לא נעלבת... לא התקוממת... לא טענת שהוא מכתיב לי את החיים ושולט עליך ושוף לי את כל התכונות שתכננתי לעשות היום... לא!!! אתה לא מתעצבן עליו בכלל!!! ואילו כשאמא שלך הדואגת והאוהבת אמרה לך בסה"כ הערה מלב אוהב תשלוט אתה על עצמך... פה פתאום נעלבת עד עמקי נשמתך... שולטים עלי... וחופרים לי... ומכתיבים לי את החיים... יורדים לי לחיים... **איך אתה מסביר את זה??** הרי סיכמנו שהמשפט "אני שולט עליך" הוא משפט הרבה הרבה יותר מעליב ודקטטור מ"תשלוט על עצמך"... אז למה על קווי הנייעס שהם באמת שולטים עליך והם כן מכתיבים לך את החיים... עליהם אתה לא כועס בכלל... ואילו ההורים שלך שאף פעם לא שלטו עליך... (ברור שלא... אני סומך עליך בעיניים עצומות שלא נתת להם את זה) והם בסה"כ אומרים לך: **תשלוט אתה!!!** **אתה על עצמך!!!** תזיז אתה את עצמך... למה עליהם אתה כן כועס?? הרי סיכמנו שזה הרבה פחות מעליב??

אין לי תשובה על השאלה הזו!!!

התשובה היחידה שמצאתי... תנחש מה?? **מוטיצה!!!!!!** פשוט משהו שם כנראה הסתבך לנו בשכפול של הנתונים... עמוק בלב יש ריאקציה נוראית שאני לא רוצה שישלטו עלי וכתיבו לי את החיים ובצדק!!! לכולנו יש סלידה מדיכוי דקטטורי!!! רק פה השתבש משהו בתוכנה... במקום להבין שהקו נייעס והחברים הרעים הם אלו שעושים לך את זה... הם אלו ששולטים עליך ומכתיבים לך את החיים!!! כי זו המציאות ועובדה שזה כך... (העובדה היא: שנראה אותך מסרב להם...) בטעות זה עבר למוטיצה אחרת לגמרי... דווקא להם אני מרים דגל לבן... בואו... תעוללו בי מה שאתם רוצים... ומכתיבו לי את החיים... תשרפו לי את השנים הכי יקרות בחיים... תגרמו לי שבסוף יום אני ארגיש איכס... אני אשאנ את עצמי ואגעל מעצמי כי ארגיש שלא עשיתי כלום היום... להם אני מרים דגל לבן ואני נותן להם את כל הכבוד... ואילו כשהאמא הזו שאכפת לה ממני באמת... והיא לא מסוגלת לראות איך אנשים רעים שולטים עלי ומכתיבים לי את החיים ומהמקום הזה היא אומרת לי בכאב: תשלוט על עצמך!!! בדיוק עליה אני מתעצבן... איזה אבסורד זה... איזו מוטיצה ארוכה זו... איזה עיוות בלתי נסבל זה!!! תחשוב על זה!!!! איך שאני מכיר אותך... אתה כנה!!! אתה לא סתם מזלזל... ואתה גם לא פראייער... אתה לא נתן שישלטו עליך... יש לך שנים יקרות לבנות את עצמך... להתרגל לשלוט על עצמך ולפתח אישיות חזקה של בן של ה'... בידיך הדבר!!! קדימה... קום מהמיטה!!!